

Reisverslag 2010 01 Senegal Mauritanië

Het lijkt wel of wij vaak al tijdens of voor de reis naar Afrika moeilijkheden ondervinden. Maar ik denk dat dat wel meevalt, gezien de vele reizen die wij in vele jaren maken. Wel worden we de laatste jaren door het terrorisme, dat voor nervositeit bij de mensen van de controleposten op de luchthaven zorgt, vaker in problemen gebracht. Demba strandt in Marokko en kan pas twee dagen later verder reizen, wat gedoe geeft met het ticket en plannen in de war gooit. Maar daar kunnen wij wel tegen. Mijn zoon en later ik krijgen de avond voor vertrek een telefoontje van de Ambassade uit Dakar met het advies vooral niet naar Mauritanië te gaan vanwege diverse ontvoeringen door Al Qaida daar. Dat is even slikken en zuchten. Demba is al weg, dus ik ben toch maar vertrokken. Als wij elkaar ontmoeten in Dakar besluiten we dat Demba eerst poolshoogte zal nemen en dat wij daarna besluiten wat we waar en hoe gaan doen.

Bij mijn aankomst in ons huisje in Senegal moet ik altijd een stuk door het zand baggeren. De kleine kinderen van de twee dorpen komen mij tegemoet. Juichend met kreten 'Woodi Koura, Woodi Koura' (licht). Diezelfde avond zie ik hier en daar kleine lampjes branden in de dorpen. Dankbaar en moe duik ik in mijn bed, dat muffig ruikt naar traditionele bestrijdingsmiddelen vanwege een plaag insecten die tijdens onze afwezigheid in ons huis en vooral bed zijn gaan wonen.

De volgende morgen word ik uitgenodigd voor de vrouwenbijeenkomst over de opbrengst van het vrouwen landbouwproject, gestart (9 jaar geleden) door Silent Work. Het is geweldig om te zien wat er voor creativiteit uit de kast komt om de buit eerlijk te verdelen, zonder te kunnen lezen of schrijven. De inzet van de families is verschillend, dus ook de opbrengst is verschillend. Na enkele uren gaat iedereen tevreden in het halfdonker naar huis, de winst van 3 maanden hard werken in hun paan (rok) geknoopt.

Van Demba heb ik vernomen dat de bouw van de watertoren in Niabina-Bahé gestaag vordert, wat belangrijk is omdat hij klaar moet zijn wanneer de zonnepanelen geïnstalleerd worden. Dit staat voor eind februari in de planning.

De jongens van de landbouw hebben grote slangen in het veld gelegd en laten de hele dag het water stromen tegen de droogte van de planten. Demba is daar niet zo gelukkig mee, maar prijst hun harde werk en organiseert de volgende morgen een bespreking over verspilling van water, toch vooral over verspilling van geld, want voor het water moet nu betaald worden. Minder blij dan ze zijn gekomen naar de vergadering DRUIPEN ze af, hopelijk met goede voornemens voor de toekomst. Leren is soms harder werken dan onwetendheid.